MamaRika, Prolisky

А там за пагорбом сідає сонце
Люди питають, хто ці двоє, хто це?
Сидять у тиші до самої ночі
Вони б сказали, та не хочуть
За них все скажуть очі
Він покохав її повесні
Бо її очі мов проліски, проліски
Він покохав її повесні
Бо її очі мов проліски, проліски
Він покохав її повесні
Бо її очі мов проліски, проліски
Він покохав її повесні (проліски, про...)
Бо її очі мов проліски, проліски
Дон-дігі-дон, дон-дігі-дон-дон
Дон-дігі-дон, дон-дігі-дон-дон
Дон-дігі-дон, дон-дігі-дон-дон
Дон-дігі-дон, дон-дігі-дон-дон
Дон-дігі-дон, дон-дігі-дон-дон
Дон-дігі-дон, дон-дігі-дон-дон
Дон-дігі-дон, дон-дігі-дон-дон
Дон-дігі-дон, дон-дігі-дон-дон
Її очі, то є глибина, глибина
Він щоночі тоне в них в своїх снах!
А зранку цей погляд завжди буде поряд
Хай люди говорять – вони не зізла!
Її очі – чисте відображення!
Як знайти такі – ніхто не скаже нам!
Та зустрівши свої на всі сто, ти танцюєш, співаєш!
Дон-дігі-дон, дон-дігі-дон-дон
Хай навколо все зникне на мить
Хай не чути нікого, крім нас самих!
Хай сьогодні день, мов яскравий сон
І в її очах квітне пролісок, пролісок!
Він покохав її повесні
Бо її очі мов проліски, проліски
Він покохав її повесні
Бо її очі мов проліски, проліски
Він покохав її по весні
Бо її очі мов проліски, проліски
Він покохав її повесні (проліски, про...)
Бо її очі мов проліски, проліски
Дон-дігі-дон, дон-дігі-дон-дон
Дон-дігі-дон, дон-дігі-дон-дон
Дон-дігі-дон, дон-дігі-дон-дон
Дон-дігі-дон, дон-дігі-дон-дон
Дон-дігі-дон, дон-дігі-дон-дон
Дон-дігі-дон, дон-дігі-дон-дон
Дон-дігі-дон, дон-дігі-дон-дон
Дон-дігі-дон, дон-дігі-дон-дон
Проліски!
Про-проліски, проліски
Проліски, про...
Проліски, проліски
Проліски, проліски
Проліски, про...
Проліски, проліски